

1889 р., що порушили цїсаря Вільгельма II. покликати у 1890 році міжнародню конференцію в справі робучого законодавства. Він жалував ся на те, що закони на оборону робітників зле практиковано; постановив зложити анкету для дослїду стану робітників і запрошував працюючі верстви усього сьвіту скористувати ся своїми політичними правами для визволення себе від неволі наємної роботи. Він не хотів навіть обміркувати питання про антисемізм, опираючись на принципі усіх соціялістичних партій, "що не признають ніяких національних і племінних ріжниць, але тільки боротьбу кляси пролетарів усіх країв із клясою буржуазії усіх країв". Він взивав робітників організувати ся у синдикати для провадження боротьби. Марксіська більшість відкинула внесенне Домелі Нювенхуїса, щоб на випадок війни відповісти загальним страйком.

Цюрихський конгрес 1893 року (440 делегатів) поставивши вимогу, щоби політична роботьба провадилась способом законодатного механізму, не припустив анархістів, що вважали свої способи також певною відміною політичної діяльності. Він ухвалив резолюції про сьвято 1-го мая, про восьмигодинний робучий день, про політичну тактику соціялістів,